

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 20. december 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2021-0030-6983
Dok.: 2246403

Besvarelse af spørgsmål nr. 322 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 322 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. december 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF).

Nick Hækkerup

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 322 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af ministerens besvarelse af spørgsmål S 219 om dom afsagt af Retten i Aarhus, hvor tre mænd bl.a. var tiltalt for manddrab, oplyse, om han agter at indhente nærmere oplysninger fra Rigsadvokaten som anført i besvarelsen af spørgsmålet?”

Svar:

Justitsministeriet har ved besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at spørgsmålet skal forstås som en anmodning om, at Justitsministeriet besvarer spørgsmål nr. S 219 af 19. november 2021 som et Alm. delspørgsmål, herunder gennem en udtalelse fra Rigsadvokaten. Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten i Viborg. Statsadvokaten i Viborg har indhentet en udtalelse fra Østjyllands Politi, der bl.a. har oplyst følgende:

”Sagen vedrører tre tiltalte, der alle er danske statsborgere, og som blandt andet var tiltalt for manddrab, jf. straffelovens § 237, begået den 23. juli 2020 på en parkeringsplads i Brabrand, ved med en kniv, i forening med bl.a. p.t. flere ukendte personer, at have dræbt F1 ved knivstik i dennes lår. Anklagemyndigheden havde subsidiært nedlagt påstand om, at forholdet skulle henføres under straffelovens bestemmelser om grov vold med døden til følge, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246, hvis ikke retten var enig i anklagemyndighedens principale påstand om, at der var forsæt til manddrab.

De tiltalte var herudover, i forening med bl.a. p.t. flere ukendte personer, tiltalt for på samme tid og sted at have forsøgt med knivstik at begå manddrab mod F2, for grov vold mod F3 og F4, for trusler mod flere af de forurettede på stedet og for overtrædelse af knivloven. Straffelovens § 247, stk. 1, om vold i gentagelsestilfælde, blev citeret for så vidt angik T2, idet han tidligere var straffet for vold.

Der var vedrørende størstedelen af forholdene nedlagt påstand om anvendelse af straffelovens § 81 a, idet det var anklagemyndighedens opfattelse, at forholdene havde baggrund i eller var egnede til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendtes skydevåben eller anvendtes våben eller

eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter var egnet til at forvolde betydelig skade. Derudover blev der under sagen nedlagt påstand om et opholdsforbud til de tiltalte.

Den 14. november 2021 afsagde Retten i Aarhus dom i sagen.

Retten fandt, at tiltalen for manddrab rettelig skulle henføres under straffelovens § 245, stk. 1, om grov vold, idet retten ikke fandt, at det efter bevisførelsen kunne fastslås, hvem der stak den forurettede og dermed forårsagede dennes død. Retten udtalte i forlængelse heraf:

”F1 blev alene tildelt 1 stiklæsion i låret, og det er ikke bevist, at det var planlagt, at F1 skulle dræbes, eller at pågældende, der stak F1, havde forsæt til manddrab, jf. straffelovens § 237. Det bemærkes i denne forbindelse, at voldsudøvelsen stoppede, da det stod klart, at F1 var meget alvorligt såret, og at det efter bevisførelsen ikke kan afvises, at en eller flere af deltagerne i overfaldet efterfølgende forsøgte at hjælpe F1. Forholdet henføres efter voldens karakter og følger derfor under straffelovens § 245, stk. 1, jf. den subsidiære tiltale.”

Alle nævninger og dommere fandt det bevist, at T2 og T3 i forening med andre efter forudgående aftale eller efter fælles forståelse var skyldig i grov vold mod F1, men fandt ikke, at F1's død kunne tilregnes de tiltalte som en uagtsom følge af volden.

T2 og T3 blev endvidere af alle nævninger og dommere fundet skyldige i vold, herunder grov vold mod henholdsvis F3 og F4, begået i forening med andre efter forudgående aftale eller efter fælles forståelse. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke blev fundet bevist, at T3 selv havde udøvet vold mod F3, men T3 blev fundet skyldig ud fra et medvirkensansvar. Det samme gjorde sig gældende for begge de tiltalte, T2 og T3, i relation til volden mod F4.

For så vidt angår sagens forhold vedrørende forsøg på manddrab mod F2, blev T2 og T3 alene fundet skyldige i grov vold. Samtlige nævninger og dommere udtalte bl.a. følgende:

”Efter de lægelige oplysninger lægges det til grund, at F2 ikke har været i livsfare. Det er efter bevisførelsen ikke godtgjort, at T2 eller andre deltagere i volden havde forsæt

til at dræbe F2, men det er efter voldens karakter og omfang bevist, at de havde forsæt til grov vold, jf. straffelovens § 245, stk. 1.”

For så vidt angår T3 fandt samtlige nævninge og dommere det ikke bevist, at T3 selv udøvede volden, men udtalte i den forbindelse, at volden mod forurettede ikke kunne antages at have haft et videre omfang, end T3 havde forsæt til at medvirke til.

T2 og T3 blev endvidere fundet skyldige i at have overtrådt knivloven under skærpende omstændigheder.

T1 blev frifundet i alle forhold, dog med dissens. T2 og T3 blev endvidere, med dissens, frifundet i sagens forhold vedrørende trusler.

Retten frifandt endvidere for overtrædelse af straffelovens § 81 a om strafskærkelse for forhold, der har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, idet det ikke blev fundet bevist, at mellemværendet havde relation til grupperingerne.

Straffen blev for T2 fastsat til fængsel i 3 år, med dissens, idet et mindretal stemte for at fastsætte straffen til 3 år og 6 måneder. Retten udtalte vedrørende straffastsættelsen:

”Alle stemmer har ved straffastsættelsen lagt vægt på omfanget og karakteren af volden i forhold 1-3, der er begået af flere i forening som led i et planlagt hævntogt, og under anvendelse af våben og maskering, og på, at tiltalte aktivt deltog i voldudøvelsen, og at han tidligere er straffet for (grov) vold”.

Straffen for T3 blev fastsat til fængsel i 1 år og 6 måneder, med dissens, idet et mindretal ville fastsætte straffen til fængsel i 2 år. Retten præmisser var stort set enslydende med præmisserne vedrørende T2.

T2 og T3 blev endvidere meddelt et 5-årigt opholdsforbud.

De domfældte modtog dommen.

T2 og T3 blev varetægtsfængslet efter dommen.”

Statsadvokaten i Viborg har supplerende oplyst, at dommen er anket for så vidt angår alle domfældte. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at dommen for så vidt angår bl.a. forholdene

om manddrab og forsøg på manddrab alene er anket til domfældelse i overensstemmelse med det i byretten opnåede bevisresultat.”